

Det är Tid Att Dansa!

Av Julie Meyer

Gudomligt besök hos Julie Meyer: *Julie Meyer har varit lovsångs ledare vid [International House of Prayer](#) i Kansas City sedan 1999.*

Herren kom till mig och sade, **"Jag vill att du skall träffa mina vänner"**. Jag blev verkligen upprymd vid tanken att jag var på en resa och skulle träffa Jesaja, Jeremia, Petrus, Sakarias och Moses. Han tog mig vid handen och vi flög iväg, runt i skyn som i en tecknad filmupplevelse med lopingar efter lopingar. Jag var inte rädd trots att vi var mycket högt ovanför jorden. Vi flög omkring och jag kunde känna vinddraget mot mitt ansikte. Jag

kände hur Han höll mig vid handen och jag var högt uppe över marken, jag uppskattade att känna vinddraget mot ansiktet. Jag var inte rädd, jag bara höll fast vid hans hand. Helt plötsligt såg jag hans ansikte förändras. Han vände sitt ansikte mot jorden och vi började dyka mot marken. Jag tittade på Honom, jag såg på Hans ansikte och kunde se i Hans ögon och i Hans ansikte en bestämdhet. ([Jesaja 50: 7](#) - *Därför gör jag mitt ansikte hårt som sten*).

Jag trodde att vi inte kommer att slå mot marken, men när jag såg i Hans ansikte att det var bestämt, då kom denna hemska fruktan över mig även om jag höll Honom vid handen. Vi flög mycket snabbt och dök mot marken, Han såg inte ut att vända tillbaka. Helt plötsligt slog vi ner rakt genom marken. Jag kände trycket mot mitt huvud. Det var som att se på en action-film. Jag hörde hur jorden runt om oss exploderade som när en raket skjuts iväg mot rymden. Det var öronbedövande. Vi for rakt genom jorden, Herren vände inte sitt ansikte till vänster eller till höger, ansiktet var målmedvetet och bestämt, rakt fram. Jag kunde se med mina ögon hur vi närmade oss jorden, slog i marken och hur vi for rakt igenom. Jag såg jorden, bergen, vattnet, en brinnande eld, jag kunde känna hur det slet och brände i mitt skinn. Det var som att mitt skinn verkligen kände hur klipporna och jorden slet i skinnet som om det verkligen hände mig. Jag kände en fruktansvärd smärta i min dröm.

Plötsligt kom vi till andra sidan och trängde oss upp genom jorden. Jag stod där och tittade på min kropp, det var helt sargat, mitt skinn var sargat, jag kände smärtan av det, men det handlade inte om mig. Jesus såg på mig rakt i mitt ansikte öga mot öga, Han sade, **"Jag vill att du skall träffa Mina vänner"**. Jag grät på grund av all smärta. Jag tänkte att Han säkert skulle upptäcka hur ont jag hade, hur illa mitt skinn hade blivit fläkt och sårat, men det gjorde han inte. Jag såg mig omkring och upptäckte att det fanns mycket folk på platsen. Jag hade aldrig varit där tidigare men jag visste att det var Indien. Det luktade hemskt och det fanns många människor överallt, jag följde efter Herren. Han tittade inte ens på mig. Det var som om Han ville att jag skulle uppleva smärtan från mitt uppfläkta skinn. Det fanns små barn överallt.

Där fanns vackra unga flickor i korgar, Han var tillsammans med dem var och en. Han stod där tillsammans med dem. De till synes bortglömda av världen var de som Herren kallade Mina vänner. Jag såg barn som låg på marken med flugor som kröp på dem, jag såg dem förflyttas från detta hemska liv in i nästa, i den stund de vaknade upp i evigheten då var Han där för var och en av dem. Han fanns där. **INTE EN** av dem är glömd i Hans ögon, inte någon av dem.

Allt det tråkiga jag fick se tillsammans med våndan och smärtan i min kropp fick mig att gråta och gråta. Herren kom över till mig och ställde sig rakt framför mitt ansikte, jag trodde att det handlade om mig, att Han just då hade sett min smärta, men Han sade, **"Till dess att ditt hjärta är lika upprivet som ditt kött är nu, känner du inte Mina vänner"**. Det var absolut mera än jag kunde stå ut med. Jag såg hur barn dog, mödrar som tog sitt sista andetag, sjukdomar som spred sig och unga flickor som blev sålda och Han fortsatte att säga, **"Till dess att ditt hjärta är lika upprivet som ditt kött är nu, känner du inte Mina vänner. Känner du inte Mig"**. Då när jag sjönk ner i mina tårar, till min förvåning kom Han rakt mitt emot mitt ansikte, öga mot öga och sade lågt viskande, **"Det är tid att dansa"**. Han sade det som om det var Hans hemliga vapen, dansen...

Han började dansa med fötterna, som att stampa. Dessa fullkomliga fötter som uppenbarade dödens sår och liv, dansade denna rytmiska, stam [släkt] stamp – Herrens fötter som dansar ut orättfärdighet. Det var den mest starka dans och stampande som jag någonsin upplevt. Att se Herren själv med medlidande sår dansa på Hans vänners orättfärdighet. Han sade det igen, **"Till dess att ditt hjärta är uppslitet och tudelat, känner du inte Mina vänner. Känner du inte Mig"**.

Sedan fattade Han min hand igen och vi for rakt igenom jordens centrum, åter fick jag känna den hemska smärtan i mitt skinn och mitt kött som slets av mina ben och det dånande ljudet när vi pressade oss genom jorden. Helt plötsligt befann vi oss på ett kontor, en läkarmottagning. Min första tanke var om mig själv hur mycket smärta jag genomled. Det kändes som om allt mitt skinn var borta från mina ben, som om det hade slitits bort. Han sade det igen, **"Jag vill att du skall träffa Mina vänner"**. Jag såg mig omkring och såg en sophink fylld med små barn - foster. Jag såg huvuden, händer och små fötter, sophink efter sophink med foster. En del levde fortfarande, de rörde sig, deras skinn var bränd, en del hade krossade huvuden, andra var fullständigt hela, deras ögon var vidöppna och stirrade. Jag var som i ett chock tillstånd. Herren såg mig rakt i ögonen med sin blick, Han sade, **"Till dess att ditt hjärta är lika sargat och upprivet som ditt kött är, känner du inte Mina vänner. Dessa är Mina vänner"**. Jag stod där medan ett till foster kastades med ett bengrepp i soptunnan, en hel baby. Jag kunde känna Herrens tankar.

"O, ni jordens tysta, ni som ser ut att vara glömda. NI ÄR INTE GLÖMDA! NI ÄR INTE GLÖMDA! NI ÄR INTE GLÖMDA!"

De var tysta i rummet på jorden, men de hade en röst som Faderns öra hör, Gud Allsmäktig. Deras rop tystnar aldrig i evighetens korridorer. Dag och natt, natt och dag ropar de ut, **DE HAR HIMLENS UPPMÄRKSAMHET. DE HAR UPPMÄRKSAMHET, den ALLSMÄKTIGE Guds Öra. Jag började ropa. "NI GÖR INTE DETTA FÖRGÄVES, LOU. NI GÖR INTE DETTA FÖRGÄVES, LOU Engle! NI GÖR INTE DETTA FÖRGÄVES, LOU!"** Jag kunde se genom evighetens korridor att Himlen kände namnet Lou Engle. Lou känner Herrens vänner.

[Lou Engle är en visionär och grundare till en böneverksamhet bland unga föräldrar - fasta, bön och helighet - för genombrott och väckelse. Det hela började i Washington DC, år 2000. I dag har verksamheten hundratusentals anhängare i USA och internationellt. www.louengle.com www.thecall.com].

Jag kunde höra det fortsatta ropet från spädbarn genom Himlens korridorer, de till synes tysta på jorden, jordens bortglömda, men de har en Far som hör, de ropar dag och natt, natt och dag om rättvisa över de starka på jorden, ropar ut om rättvisa över dem som tog deras liv. Men..... i evigheten **HAR DE EN RÖST!!!** Dag och natt, natt och dag..... ropar de ut om rättvisa över de till synes starka på jorden..... **Deras FAR hör dem!** Åter tittade Herren mig rakt i ögonen och sade, **"Till dess att ditt hjärta är lika upprivet och sårat som ditt kött nu är, känner du inte Mina vänner, känner du inte Mig"**.

Jag stod där och snyftade och snyftade när Herren åter kom alldeles framför mitt ansikte, precis med ögonkontakt och lågmält viskade Han till mig, **"Det är tid att dansa"**. Han började den **"Nya Dansen"** med de perfekta fötterna som brukade gå på angenäma platser på jorden, nu dansade dessa fötter och stampade, precis mitt i denna abortklinik. Det var så mäktigt. Det var alltid när jag var som mest nedbruten och oförmögen som Han kunde säga, **"Det är tid att dansa. Det är dags att kriga, dansa är att kriga"**. Han stampade - denna nya rytm - stampade Han med sina fötter. Det var inte en två-steps, det var Domen som stampade ut orättvisan med sina egna fötter och Han sade, **"Vänta till dess att jorden följer mig i denna dans, få har följt mig, min inbjudan går ut men ni kan bara dansa när era hjärtan är som mest sårade och förkrossade"**.

Sedan vände Han sig mot mig på nytt och sade, **"Jag vill att du skall få träffa några av Mina vänner"**. Åter for vi rakt genom jorden. Jag kunde knappt härda ut. Mitt hjärta var förkrossat. Mitt skinn var sargat. Jag tittade ner och det såg ut som om en bomb hade exploderat intill mig. Vi gick utmed en mycket, mycket livlig gata. Han gick framför mig, jag hade så mycket smärta, jag ville att Han skulle gå långsammare, men det handlade inte om mig. Han ville att jag skulle uppleva smärtan, för Han ville att mitt hjärta skulle få KÄNNA smärtan och omsluta det som min egen. Han väntade på mig för att jag skulle gå vid Hans sida. Jag visste att platsen var Israel. Vid olika tillfällen såg jag att Han nickade med huvudet till någon, som att säga **"Hej"** eller **"Shalom"**. Han talade inte, Han bara nickade med huvudet. Han fångade deras blick och sedan nickade Han bakåt med huvudet och jag tittade på personen som Han nickade mot, jag såg deras ögon bukta ut. Jag tittade in i dem och jag kunde se ett ljus som påverkade dem. Jag såg bara i ett ögonblick hur Jesus öppnade deras hjärtans ögon så att de kunde SE Honom som Jesus, Messias. Jag kunde bokstavligen se in i dem när vi gick utmed vägen i Jerusalem, att deras hjärtan helt plötsligt öppnades och en liten eld började brinna i dem.

En del av de människor som Han nickade huvudet mot, visste jag att de var högt uppsatta ämbetsmän, styresmän i det Judiska samhället – Rabbiner. Jag kunde bokstavligen i ett ögonblick se hur Herren öppnade deras ögon; jag såg Herren uppenbaras för dem. Han uppenbarade sig för en del uppsatta Rabbiner i landet, och i ett ögonblick med ett nickande, tändes uppenbarelsens eld

på djupet i dem, på en sekund öppnades deras hjärtans ögon. ([Psalm 102: 17](#), *Herren bygger upp Sion och uppenbarar sig i sin härlighet*).

Vi följde dessa Rabbiner till deras rum, de gick upp till det övre rummet i deras hus, jag såg hur dessa Rabbiner föll på sina knän och ropade ut, *"Detta Förändrar ALLT. Detta Förändrar ALLT"*. Jag såg hur Herren gick till dem och blåste en liten uppenbarelse glödande kol på insidan av dem, sakta började det brinna som en outsläcklig eld. Jag såg denna uppenbarelse eld skjuta upp i deras ben. Jag såg att denna eld skulle fortsätta att brinna till en bestämd dag när dessa Rabbiner inte längre kunde hålla emot det utan de skulle ropa ut det från bergets topp, *"Jesus är Messias... JESUS ÄR MESSIAS"*! Jag tänkte just då på hur vi ber för detta i vår lilla bönegrupp i Kansas City, att Jesus skall uppenbara sig, uppenbara sig i Sin Härlighet. Han är verkligen den Han är.

Jag vände mig om och detta var första gången jag såg Jesu ansikte, tårar rann nerför Hans kinder och jag hörde Honom säga, *"O Jerusalem, O Jerusalem"*. Jag kunde känna i mitt hjärta den passion och kärlek Han hade för Israel. Jag kunde också känna den smärta från en älskare när kärleken inte blir besvarad, Han såg på mig, åter igen sade Han, *"Till dess att ditt hjärta är upprivet och sårat som ditt skinn nu är, känner du inte Mina vänner. Känner du inte Mig"*. Djupt inom mig kände jag den kärlek Han hade för Israel. Som Jakob älskade Rakel och som Elkana älskade Hanna, ändå sträckte sig Hans kärlek långt utöver naturlig kärlek. Jag grät och grät igen, saltet från mina tårar sved i såren i mitt kött, ändå kunde jag inte sluta gråta och precis när jag trodde att jag inte stod ut med mera och jag hade fallit ihop på golvet som en skrynklig hög, sade Han viskande, *"Det är tid att dansa"*.

Helt plötsligt befann vi oss mitt framför Klagomuren och Han började igen, stampandet, denna rytm, dansen med de perfekta fötterna, något jag aldrig hade sett. Det var alltid när jag kände mig som mest nedbruten och bedrövad som Han brukade säga, *"Det är tid att dansa"*. Jag kunde känna den närvarande kraften och jag kände kraften i denna dans, dansen över orättfärdigheten. Vilken syn att se Guds Son och Hans perfekta fötter som snurrade runt och dansade över orättfärdigheten. Jesus fortsatte att säga, *"Det är tid att dansa. Det är tid att dansa"*. Det kommer en ny dans, den kommer fram ur tillbedjan och ur våra hjärtan för jordens utslagna, för de till synes glömda, men vilka Herren kallar Sina vänner, just när våra hjärtan är som mest nedbrutna, DÅ är det dags att dansa. O, vilken syn att se Kungars Kung, domen över jorden och Hans perfekta fötter som visar medlidandets sår och passion börjar stampa och dansa ut orättfärdigheten. Det är en bokstavlig dans. Det är ett bokstavligt stampande! Det är tid att dansa. Jag förstod detta i min dröm när vi gick på Jerusalems gator rakt mot Klagomuren där Han började dansa. Jag visste att Han uppenbarade sig själv för nyckelpersoner i det Judiska samhället, högt uppsatta Rabbiner i det Judiska samhället, även mitt i dansen. Jag såg deras ögon bukta ut. Jag kunde se in i dem när deras hjärtan började bulta. Jag såg hur Herren placerade i dem "en visshet" att Han och bara Han allena är Messias. I en sådan tid som denna, kommer dagen när högt uppsatta Rabbiner på jorden, i Herrens tid – kommer Han att uppliva deras hjärtan och det kommer att explodera inom dem och de kommer att springa till höjderna i Jerusalem och ropa ut till hela Jerusalem att Jesus är Messias. Jesus är Messias!

Välsignad är den som kommer i Herrens namn. Just nu gömmer de sig och frågar sig själva om det verkligen har hänt. Tiden är redan fastställd i dagar som kommer, Han kommer att uppenbara

sig och öppnar mäns hjärtans ögon, sedan kommer Han att sätta deras ben i brand. Jag kunde se dessa Rabbiner explodera i Herrens ord och proklamera Hans uppenbarelse. Det kommer att hända. Det är förutsagt att hända en viss tid. Det händer i dag.

[Jeremia 20: 9](#) *Men jag tänkte: Jag vill glömma honom och inte mera tala i hans namn. Då blev det i mitt hjärta som en brinnande eld, instängd i mitt innersta.*

[Jeremia 20: 9 Då sade jag, Jag vill inte nämna honom mer eller längre tala i hans namn, hans ord är som en eld i mitt hjärta, en eld som skjuter upp i mina ben. Fritt översatt från engelska bibeln].

Åter sade Han, ”*Till dess att ditt hjärta är rivet itu, och ditt hjärta är slitet itu, som ditt kött är, känner du inte mina vänner*”.

Det är tid att dansa!

Alla Svenska bibeltexter är från Svenska Folkbibelns översättning där ej annat anges.
Text inom [klammer] är översättarens förtydligande eller kommentar.